

get, og jeg vil gerne sige, at selv om der er dele af det, jeg ikke er enig i, så synes jeg, det fint kan indgå i de drøftelser, vi skal have til efteråret, hvor spørgsmålet om kemikalier bliver et af de allervigtigste.

Som forslagsstillerne vil vide det, er kemikalieområdet et område, som har meget høj prioritet i regeringens miljøpolitik; det fremgår tydeligt af regeringsgrundlaget fra marts 1998. Her understreges netop nødvendigheden af en forstærket indsats mod miljøfarlige kemikalier. Det er en indsats, vi gør i Danmark, og som vi gør internationalt.

Nu beskæftiger forslaget sig jo især med de nationale, men jeg synes ikke, man skal glemme de internationale aspekter. Vi har netop haft vandrammedirektivet, altså det direktiv, der fastlægger rammebetingelserne for hele EU's vandpolitik, til behandling i EU's Ministerråd med henblik på politisk stillingtagen. Og der fik vi i selve målsætningsparagraffen indføjet om emissioner fra miljøfarlige stoffer, progressive reduction, altså fremadskridende nedbringning af emissioner fra miljøfarlige stoffer. Og det er jo i virkeligheden en opfyldelse af målsætningen for Esbjergdeklarationen fra 1995.

Vi havde ønsket, at generationsmålet også var kommet med. Men selve det, at man nu i EU er forpligtet til år for år at nedbringe emissionerne fra miljøfarlige stoffer, er en fantastisk vigtig målsætning. Den er altså ikke knyttet til, at man konkret kan påvise, at vandmiljøet tager skade, eller at der er konkret forurening. Her er der tale om, at man simpelt hen vil have nedsat kemikalietrykket.

Revurderingsprocessen, som vi håber at styrke, af kemikalier inden for EU, har det samme sigte. Udfasning af POP'er osv. har det samme sigte. Meget af vores internationale indsats går netop ud på dette spørgsmål, og de farlige kemikalier kommer til at være et vigtigt tema på Århuskonferencen for Miljø for Europa, som afholdes i næste uge med deltagelse af 55 lande.

Men for at vende tilbage til den nationale indsats, så har jeg allerede fortalt Miljø- og Planlægningsudvalget, at vi er i gang med i ministeriet at vurdere, hvor og hvordan man yderligere kan styrke den indsats, der gøres mod de miljøfarlige kemikalier. Jeg har også tilkendegivet, at jeg, når vi er klar med et udspil, vil tage initiativ til en dialog om, hvordan de fremtidige rammer kunne se ud.

Jeg tror faktisk, at alle politiske partier i Folketinget er enige om, at vi skal nedbringe kemi-

kalietrykket, enige om, at vi skal gøre noget, enige om også, at det er vigtigt at finde nogle rammer, så vi kan håndtere mange af de besværlige sager og ressourcspørgsmål, som melder sig. Og derfor får vi altså debatten til efteråret på basis af vores oplæg og meget gerne også på basis af det forslag, der ligger her fra SF's side, og jeg indbyder de øvrige partier i Folketinget til også at komme med deres bidrag.

Jeg synes ikke, det på den baggrund er rigtig at gå ind i alle detaljerne i forslaget. Jeg synes, som jeg sagde det før, at vi skal tage det sammen med den generelle debat til efteråret.

Jeg har dog noteret mig, at SF mener, at der bør afsættes yderligere ressourcer til en styrkelse af indsatsen. Det er et aspekt, som jeg er meget optaget af. Vi prøver inden for vores almindelige rammer at opprioritere indsatsen på kemikalieområdet, men det må også være rigtigt, at nogle af de sektorer, som belaster samfundet på det her område, selv kommer til at bidrage. Bl.a. er det jo ikke rimeligt, at skatteyderne skal betale for kontrol med kosmetikbranchen. Altså det bør være, om jeg så må sige, produkterne selv, der bærer den udgift, der skal være på det her område. Der kunne nævnes andre eksempler.

Der er et enkelt spørgsmål, som umiddelbart lyder meget besnærende, og som jeg selvfølgelig gerne vil overveje, men som jeg som umiddelbar reaktion er skeptisk over for. Og det er sætningen: »Samtidig bør der arbejdes på en egentlig godkendelsesordning for industrikemikalier.«

Jeg husker, at da Helge Nielsen, tidligere medlem af Folketinget, i sin tid blev miljøminister, havde han den tanke, at han ville have forhåndsgodkendelse af aromastoffer i fødevarer.

Som jeg husker det, det er nu mange år siden, kom der alene i de første 14 dage en så stor papirmængde til myndighederne, at det simpelt hen fysisk fyldte samtlige de kontorer, der var stillet til hans rådighed derude.

Vi ville blive fuldstændig kvalt i papir, hvis vi skulle lave en egentlig godkendelsesordning, og det kunne ikke undgå at tage kræfter væk fra de afgørende indsatsområder, som vi er enige med SF i at vi især skal gøre noget ved.

Det, vi derimod skal sørge for, er, at der er en ordentlig anmeldelsesordning, et ordentligt produktansvar, ordentlige straffeforanstaltninger, afgifter osv. Vi har i regeringsgrundlaget peget på, at det, man kan bruge på det her